

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Letna plača 1 for. 50 kr.
Družtveniki dobivajo
list brezplačno.

Učitelji in nepremožni
kmetovalci plačajo
le po 75 kr.

Slovenska čebela.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg Opravila pri čebelnjaku meseca maja. — Čebeloredivne cveteče rastline meseca maja. — Čebelarstvo na Kranjskem. — Prošnja čebelarjev v Solnograškem zboru. — Misli o umnem prezimovanji čebel. — Skušnje umnega čebelarstva v Indiji. — Živiljenjepisne črtice. —

Opravila pri čebelnjaku meseca maja.

Prijaznega majnika kdo ga ne pozná! Tudi čebelar se ga naj bolj veseli. Do zdaj je imel s čebelami le trud in skrbí; meseca maja pride za-nj čas veselja in povračila. „Čebele rojijo“, kaki veseli glas za čebelarja! naj ima tudi delo, kakoršno si bodi, gotovo ga popusti, ter hití k čebelnjaku, dasi je čebele rojiti že stokrat vidil.

Skrben čebelar pripravi vse potrebno že popred, zlasti o zimskem času, da potem kar nemudoma postreže mladi rodovinci z lepim, prijaznim stanovanjem. Prav neredno je, če čebelar potem, ko že roj na veji visi, še le išče panja in družega potrebnega orodja, kako še le napačno, če je panj ves nesnažen, preprežen s pajčovino in drugim mrčesom. Da se marsikteri rój slabó ponaša, je dostikrat le edino zanikrn čebelar sam kriv. Panj z močno dišečimi zelenjavami drgniti, kakor je tù in tam navada, ni potrebno; dovolj je, da je panj snažen in malo z medóm namazan; pa — tudi brez tega se čebele rade vselijo, da je le vse posnaženo. Izveden čebelar si pa tudi roje sam dela, če vidi, da je potrebno in mu sicer dobiček kaže. O deževnem vremenu je treba rojem medú pokladati, da zarad glada ne oslabijo.

Letos roji ponaturni in umetno narejeni čebelarjem niso dajali veliko veselja. Komaj se spominjamo, da bi bile matice toliko časa neoplodene, kakor letos. Naj bi ne bila zima tako lepa in topla, veliko panjev bi bilo do srede maja končanih. Dela z družtvenim panjem bomo drugikrát natančniši naznanili.

Čebeloredivne cveteče rastline meseca maja.

Drevje in grmovje: — češmin berberis vulgaris (méd); divji kostanj — aesculus hippocastanum (obnožje in voščeno smolo); bezeg (méd); pažulek ali pinja —

pinus pinea (méd); hoja ali jelka — pinus picea (méd in mana); smereka — pinus abies (méd in mana); javor — acer pseudo — platanus (méd in mana); malina — rubus idaeus (méd in obnožje); dob ali hrast — quercus pedunculata i. dr. (obnožje in mana); razno ribezno grozdje in razno sadunosno drevje, kakor meseca aprila.

Na polji in travnikih: Mnogo deteljnih plemén, kakor turška detelja, rudeča detelja in druge — esparsette, onobrychis sativa, inkarnat, trifolium incarnatum (méd in obnožje); krvavo korenje — geranium pratense (méd); rumenkasta resedica — reseda luteola (méd); travni nagel — statice elongata (méd); divji žajbel salvia pratensis (méd); ogeršica — brassica Napus in brassica Rapa (oboja méd in obnožje); kurja čevica, borovničevje in druge, kakor meseca aprila.

Na vrtu: Navadni rožmarin — rosmarinus officinalis (méd); sivka — thymus vulgaris (méd); črna bil scrophularia vernalis (méd); medena (roža) cvetlica, tudi medosok (melianthus major (méd); rumene vijolice, kreč in druge kakor meseca aprila.*)

Čebelarstvo na Kranjskem.

(Poročilo trgovske zbornice).

Po spisih ljudskega popisa l. 1869, je po Kranjskem 25.204 panjev čebel. Od tega jih spada na Ljubljano 203, na okraj Postojnski 2005, Kočevski 2559, Krški 3007, Kranjski 1931, Ljubljanske (okolice) 3028, Litijski 2035, Logaški 2194, Radolški 2853, Novomeški 1701, Kamniški 2148 in okraj Černomaljski 1509 panjev. Opomniti moramo, da zaradi strahu in skrbi, da bi znal biti davk povikšan, ter ga tudi od čebel bilo odrajtovati treba, se je sem ter tje premalo povedalo; sploh se sme trditi, da v resnici je bilo gotovo 30% do 50% več panjev v deželi, kakor je bilo povedanih. Tudi je treba opomniti, da popis je bil 31. decembra končan, tedaj po celi deželi zadnje mesece leta, zato tudi čebelarji in popisovalci niso jemali ozira na roje, katerih je čez leto kakih 100—150%, celo do 200% pri vgodnem vremenu.

Da toraj pravično cenimo pridelek medu in voska, bo gotovo resničniši, če računimo na Kranjskem 55—65000 panjev. Ta račun se tudi boljši vjema s poročilom trg. zbornice l. 1854, ko je bilo naznanjenih 100.000 panjev. Da je pa lahko mogoče zdaj manj panjev čebel na Kranjskem, ko l. 1854, je iz tega razvidno, da je bilo zadnjih šest let sploh slabo vreme za čebelarstvo, in da se je ravno šest zadnjih let mnogo panjev živih čebel na vse kraje po našem cesarstvu, po Nemškem in še v druge dežele razpošiljalo, ter se zaradi slabih letin ni moglo domestiti, kar se je nenavadno izvaževalo.

*) Naj bi kdo želel rastlinjek, zbirka stisnjenih ali prešanih, suhih cvetic (herbarium) imeti in kupiti, mu društveno vodstvo ga rado preskrbi. Posamezne cvetlice so po 7—9 kr.; več vkup: 50, 100, 150 cenejše.

Po poprečnem računjenji dá 60.000 panjev (à po 15 pfd. medú in voská) blizo 7500 ctv. medú in 500 ctv. voská; tedaj (méd po 20 gld. in vosek po 100 gld. 1 cent) blizo 200.000 gld.

Leta 1869 in 1870 sta bila za čebelarstvo posebno neugodna. V zimi l. 1869 do 1870 je čebel pomrlo gotovo 25% do 35% panjev. Leta 1871 je bilo sicer malo boljše, ter je čebelarje malo potolažilo, al zgube dveh let jim vendar ni povrnilo. Po tem takem je tudi cena medú poskočila od 16 gld. 1 cent na 21 in 22 gld. o jesenskem Ljubljanskem semnu.

Dobrota pridelka trpi veliko škodo zarad tukajšnjega navadnega spravljaja. Malokdo namreč se potruji, da bi ločil mlado, belo satovje od starega črnega; še celó jesenska zalega se ne iztrebi, ampak gré vse vkup v sod prekupca. Spoznati sicer moramo, da se tudi o tej reči na boljše obrača. Od kmetijske družbe v posvetovanje sklicani čebelarski zbor kaže dobre nasledke; tù in tam se je vpeljalo delovanje s premakljivimi satovniki.

Méd in vosek se iz Kranjskega posebno izvažuje na Bavarsko, Avstrijsko in Prusko Šlezijo; le škoda da tù ni belivec voská.

Izvažujejo se tudi žive čebele iz Kranjskega; to kupčijo je zlasti vpeljal in pospeševal blagorodni g. baron Rothschild v Smereku (p. Pösendorf). Prav išče se naša čebela zarad nagleda pomnoženja (rade namreč rojijo) in pohlevnosti, in res jih naročujejo iz vseh dežel srednje Europe, celó tudi iz Batavije; v zadnjih letih se je v Dalmaciji Kranjska čebela vdomačila. Od l. 1870 se tudi g. Langer žl. Podgoro izvaževanja in kupčevanja Kranjske čebele udeležuje.

Občenje Gorenskih in Dolenskih čebelarjev — prvi kupčujejo najbolj z roji in panjevi, drugi z voskom in medom — pospešujeta dva semnja in sicer v Kranji in na Igu, kamor dostikrat po 3000 panjev pripeljajo.

Poglavitna pogoja obilnega pridelka in napredovanja čebelarstva je delovanje s premakljivimi satovniki po navodu Dzierzonovem.

Kranjsko je resnično naj vgodniša dežela za čebelarstvo; naj bi se le čebelarji povsod delovanja po novejših skušnjah s premakljivimi satovniki poprijeli.

Prošnja čebelarjev v Solnograškem zboru.

(Konec).

Če c. kr. vlada po priporočilu vis. drž. zbora dovoli vstanoviti samosvojno službo čebelarskega poročevalca pri ministerstvu kmetijstva, bi bilo daljno prasanje za imenovanje okrajnih kantonskih in deželnih poročevalcev naglo rešeno; ker se samo po sebi razumi, da je treba vediti misli in skušnje okrajnih in deželnih izvedencev, če bi se hotlo ogniti nepotrebnih ali celó škodljivih postav. Na tako vižo, ali takem načinu bi se najložej nabiralo gradivo za nepogrešljivo statistiko. Kakó pa in v kaki razmeri naj bi se delovalo; kake dela naj bi se odločile posameznim poročevalcem, bodi nam dovoljeno le o kratkem tù omeniti: Naprava čebelarskih šol, izglednjih čebeljakov; poduk o čebelarstvu po izvedenih

čebelarjih (strokovnjakih) pri vseh kmetijskih šolah, akademijah in napredovalnih učilnicah; obdarovanje ljudskih šol z Dzierzonskimi panjevi, ker kolj se čebelarstvo razlaga; nabira statističnega gradiva po učiteljih in družbah; podpiranje družb z državno enakomerno denarno pomočjo, ne pa da bi se le ta ali una družba bogato podpirala, na škodo drugim; naprava čebelarnih muzej zlasti pri kmetijskih družbah po večjih mestih ali tudi pri kmetijskih podružnicah; dovoljenje in pomnoženje sejmov za čebele, méd in vosek; vstanovljenje potovalnih učiteljev nalašč za čebelarstvo; podúk in podpora, da se obsejejo srenjske meje, pašniki in drugi dostikrat goli in nerodovitni kraji z semeni medúnosnih zelišč; da se ob potih, ali potokih, cestah i. t. d. nasadijo z sadunosnim drevjem, z lipo, jesenom, leševjem in vrbovjem, ker tù ne dobivajo le čebele svojo hrano, ampak je tako lesovje tudi za rabo marsikterih obrtnijskih reči.

K vsemu temu naj se skrbi za obilni poduk bodisi po dotičnih knjigah ali družbenih časopisih in zlasti za enako mero satnikov (za to nasvetujemo 9½ palcev, ali po novi meri 0.25 méter) in zadnjič za enojno, stanovitno postopanje v vseh naznanjenih rečeh, in gotovo se bo v čebelarstvu pokazal nepričakovani napredek, kakor znabiti malokje takó.

Za poglavitno nalogo države in postavodajalstva pa stavimo še enkrat napravo deželne čebelarške šole, kjer naj bi se vsi učitelji poučevali, in kjer naj bi res strokovnjaki učili in razjasnovali še toliko temnih reči v čebelarstvu (n. pr. o gnjili zalegi, o narejanji umetnega médu, o prezimovanji itd.). Stroški, ki bi za napravo kakih 20 do 25 tisuč, letni pa 4000 do 5000 gld. znašali, bi se dali nekoliko poravnati in povrniti, če bi z učilnico bil sklenjen izgledni čebelnjak, in druge potrebne naprave, n. pr. izdelovanje panjev, umetnega médu, prodaja čebel in pridelkov. Če pomislimo, da se tudi drugi oddelki kmetijstva — včasih za občni blagor še manj potrebni — v Gorici svilarstvo (z letnimi stroški 6000 gld.), v Solnemgradu ribštvo, po drugod kmetijske, vinorejske naprave za poskušnjo z enakimi stroški podpirajo, tedaj upamo, da visoka zbornica naše prošnje za enako podporo ne bo zavrgla kakor neopravičeno ali nepotrebno. Tedaj stavi oddelek tukajšnjega čebelarskega zbora sledeče predloge:

„Visoka zbornica naj blagovoli priloženi postavni načrt vis. c. kr. vladi podperaje predložiti;“

„Visoka zbornica naj blagovoli podperati prošnjo za stalnega poročevalca pri ministerstvu kmetijstva in dovoliti potrebne, neprevelike stroške;“

„Visoka zbornica naj blagovoli glasovati za čebelarno poskušnjo učilnico z izglednim čebelnjakom, ter dovoliti potrebne denarne pomoči.“

Ne le čebelarji Avstrijski, ampak tudi vseh Nemških dežel zaupno pričakujejo toliko potreben začetek od visoke gospóske zbornice. Vsi upajo in prosijo, da bo visoka zbornica spoznaje potrebe in stiske malega kmetovalca blagovoljno posredovala in preskrbela napredek čebelarstva in temu potrebne pomoči, da neobrtniški mali posestnik pridobi obilniše prihodke, s katerimi bi zamogel plačevati obilniše davke in skrbeti za raznovrstne potrebe svoje družine. Ker je znano, kako se mali posestnik trudi in peha za vsakdanji živež in pri

vsem trudu gre vsaki dan stotine malih posestev na kant; zato naj visoka zbornica blagovoli vslišati našo preponižno prošnjo, ter dovoliti pripomočke, da se saj nekaj tolikim nadlogam v okom pride.

V Solnemgradu 12. septembra 1872.

V imenu zbora čebelarjev oddelek:

Dr. Dzierzon, V. Vogel, Schmid, Rothschild, poročnik.

Misli o umnem prezimovanju čebel.

J. Schöbl, dopisovalec društva.

(Konec).

Kadar toraj mokrotni deli iz medú izhlapijo, se méd strdí, ker trdi deli na dno padejo. Kristalizaciji ali zledenjenju bomo nasproti delali in jo po moči zabranili, če skrbimo, da imajo panjevi toplo-vlažno stanovanje čez zimo; zakaj če ima méd obdajóči zrak sam zadostno vlažnost, jo iz medú ne bo na-se vlek. tedaj méd tudi ne bo kristaliziran, ostane toraj pripravna hrana za čebele.

Tega pa na noben način ne bomo dosegli, kakor le z umnim prezimovanjem; zavarovati moramo namreč naše panjeve takó proti zimski mrzloti, da ne bo zračni preprih skoz panj vlek. ne od zunej, ne od znotraj. Da je vse to za prezimovanje škodljivo, se lahko prepričamo, če pazno pregledujemo satovje, katero je bilo najbolj izpostavljeno zraku in mrzloti; skoraj vselej bomo našli, da je méd strjen, kristaliziran. Zato naj se za prezimovanje vsaka špranja dobro zamaže, da od znotraj topli, vlažni zrak ne izpuhti, in potem z mervo ali mahom, najbolje pa z pezdirjem dobro zapaži. — Prazno satovje naj se vun vzame, ter dilica, ali oknjice bližej do čebel pomakne; tako bo panj manjši, toplejši, tedaj tudi vlažniši. Tudi od znotraj — v panju — naj še špranje pri dilici, ali oknjicu zamašijo, šipice pa s slabejim predivom obložé, da se oknjice ne bo potilo. Tako bo imel panj od vseh strani enako toploto, ker zrak ne more nikdar vun, ne noter, kakor le pri žrelicu, katero naj se pa tudi pomanjša.

Po taki naredbi postane panj kakor barometer ali gorkomér. Notranje panja je steklena cev, posodica je žrelice, čebele so živo srebro, prostor nad čebelami je brezzračna praznota, ktera z vnanjim zrakom ne sme nikoli v dotiki biti. Čebele morajo kakor živo srebro ravnotežje z vnanjim zrakom ohraniti; mrzlejše ko je zunaj, več si morajo čebele toplote delati znotraj, in nasproti toplejše ko je zunaj, toliko manj. Čebele so tako rekoč peč, ktera mráz odganja, in potrebno toploto dela, da méd ne kristalizira.

Kdor čebele tako prezimuje, mu bodo spomladi vedno dobro vreme kazale. Da bi se čisto nič medú ne strdilo, se tudi s tem ne odvrne, vendar pa se bo tako malo medú kristaliziralo, da čebelam ne bo nobene škode. Pa ne bo po gorkoti vlažni zrak izhlapel? Ne, če se vse prav naredi; to bi se le takrat

zgodilo, ko bi notranji in vnanji zrak v dotiki bil, to pa ravno moramo zabraniti. Enakomerna gorkota čez zimo je tedaj najboljši pomoček pomanjkanje vodé in žejo v panji odvrniti.

Še na nekaj opomnim, prepustim pa umnemu čebelarju, da sam prevdarja, kaki vtok, ali koliko moč bi zamoglo v našem oziru imeti. Vemo, da raztopline (v ločbinem ali kemiškem pomenu je gotovo tudi méd raztoplina) dostikrat dolgo časo tekoče, raztopljene ostanejo, če so pri miru, kakor hitro se pa začnejo gibati in premikati, se tudi strdujejo, kristalizirajo. Gujanje ali premikanje ima toliko moč stvari kristalizirati, da ne pošpesuje strdenja in kristaliziranja le pri tekočinah, ampak tudi samó po sebi trde reči kristalične dela. N. pr. dobro železo, katero ne kaže ne najmanjšega znamenja kristalizacije, postano kristalično in krhko, če se večkrat naglo gugle in premika. Zakaj bi ne bilo tudi mogoče, da bi večkratno stresanje čebelnjaka ali panja kristaliziranje medú ne pospeševalo? Mnogokrt so čebelnjaki postavljeni blizo očitnih cest, ali kakega poda i. t. d.; se tudi sčasoma čebele, katere najbolj pokoj ljubijo, vsega tega privadijo, ima taka lega vendar gotovo svoje napake. Gotovo je, da se čebele vselej najbolj počutijo, če imajo po zimi primerno gorkoto in — pokoj.

Poskušnje umnega čebelarstva v Indiji.

(Konec).

Če tudi me je čebelarstvo še vedno zanimalo, sem vendar zmoto kmalo spoznal in sladke nade zaradi denarnega dobička so šle po vodi. Upal sem, da bodo čebelnjaki le kar vstajali po Indiških lepih vrtih in kakor na Angleškem lep dobiček donašali; al posebna lastnost Indiške čebele vniči vsako umno čebelarstvo. Ker sem pa čebel dosti na ponudbo imel, sem sklenil še enkrat poskusiti. Mislil sem prav močne panje dobiti, če bi mógel 3—4, ali celó 5—6 posamesnih oddelkev v en panj združiti. Dal sem lep, velik panj narediti. Neki mohamedan mi je dal oblast do vsih dreves vrta, kjer koli bom čebele zapazil, naj bi že bilo treba kako vejo odžagati, ali tudi celó drevó posekati. Neka dva drvarja sta mi prav dobro pomagala. Pri prvemu drevesu so bile čebele komaj pol čevlja od tal vseljene, tedaj lahko dobiti. Al ves trud je bil zastonj; kolikorkrat sem tudi čebele v svoj panj spravil, tolikokrat so ga tudi zapustile in v svoj brlog nazaj šle. Zapovem drevo čez sredo presekatí in — o strah in groza! Prvo kar smo zagledali, je bila vkup zvita korajt-kača; kolikorkrat sem v votlino posegel, tolikokrat je prišla roka v dotiko s strupeno kačo. Še zdaj me groza spreleti, kolikorkrat se tega spominjam in takratnega pogleda na moje osupnjene, strmeče pomagáče ne bom nikoli pozabil. Moj prijatelj mohamedan mi ni več dovolil v votline segat, dokler ne bom prepričan, da ni strupene zverí noter. Se vé da, sem mu trdno obljubil, tega ne več neprevidno storiti. Dvajset let pozneje srečam starčeka, ter sem ga zagotovil, da sem sklep zvesto dopolnil.

Šest ljudstev čebelnih sem vendar kmalo dobil, jim matice vzel in jih v en panj združil. Prava radost je bila delovanje velikanskega panja gledati in mojega veselja ne morem popisati, ko sem vidil, kako se čebele in satovje od tedna do tedna množijo. Začelo me je pa skrbeti, kaj bo zarad vročine; storil sem, kolikor mogoče, da bi panj v hladu ostal. Zastonj je bilo vse; vročina je bila čedalje večja, sopara je povsod velike kaplje nastavljala. Žalostno gledam, ko je čedalje več trotov izletalo, kmalo so bile tudi zibelke za matice nastavljene. Ves trud je bil zastonj, — čez malo časa je panj po rojih polovico čebel zgubil. Vmoril sem staro matico, čebele so šle sicer nazaj v panj, al pomirile se niso. Drugi dan jih je šlo spet toliko vun, ter so mi v svojem srdcu vdomačeno belo opico umorile, preden sem se take nevarnosti nadjal. Čez tri dni so tretjič rojile, ter šle čez hribe in doline — vidil jih nisem več. Tedaj sem obupal in vse čebelarstvo popustil; le vidil bi bil rad, kaj bo ostalo ljudstvo brez matice počelo in kako dolgo v panji vstalo. Vzel sem mu tedaj matico in pobral vse satovje.

Nekaj časa je bilo vse zbegano, kmalo pa so začele obnožje nositi, dasi ni bilo satovja. Obnožje je res tu in tam po tleh ležalo in čez šest dni najdem in začuden gledam jajčica po spodnji deski. Komaj sem verjel, ker vedil sem gotovo, da matice ni v panji. Se vè da sem satovje, kolikor ga je bilo, skrbno preiskoval in po ljuknicah povsod jajčica našel, pa ne enega, kakor navadno matica leže, ampak po pet, šest celo tudi po dvanajst. Opazoval, preiskoval sem, ter vse poskušal, da bi skrivnost izvedil. In res sem se kmalo prepričal, da tudi navadne delavne čebele jajčica ležejo. Kakó sem bil radoveden, kaj bo iz tega, si je lahko misliti. Kmaló sem zapazil male črvičke in nisem mogel dočakati, da bi živalice izletele, ampak najlepšo zalego iztrgam in najdem po svoji misli popolno razvito čebelo. Čez kaka dva dni so izlezli mali črnkasti troti iz satovja. Prav zadovoljen sem bil s poskušnjo, ker popred neznane resnice sem bil prepričan — da tudi delavne čebele zalego ležejo. Se vè da, panj je bil zgubljen, ker trotji ne donajajo hrane. Res tudi mi kmalo sam les ostane, s tem so bile pa tudi končane vse poskušnje umno čebelarstvo v Indiji vpeljati in vstanoviti.

Toliko pisatelj iz Indije.

Veseli nas dopis iskrenega čebelarja, ker s tega zvemo, da so zvaven nadnih plemen, tudi še druga čebelna plemena v Indiji; le miljujemo, da se mu ni posrečilo tam umne čebeloreje vpeljati. Marsikaj si je bil pa tudi sam kriv, ker je življenje čebel malo poznal, še toliko ne, kakor naši navadni čebelarji, kateri ne mara, da so se pri branji spisa večkrat posmejali. Tudi delovanja z premakljivim satovjem ni poznal, sicer bi bil lahko vedel, kakó se panju pomaga, če nima matice, ali trotovna zalega pokonča. Tudi prigodek, da po zgubljeni matici delavne čebele jajčica ležejo in trote zgodijo, čebelarjem ni neznan, kakor pisatelj misli.

Življenjepisne črtice

Andrej Schmid.

R. Je Dzierzon sadiko razumnega čebelarstva vsadil, Berlepš ji prilival,

da se je utrdila in drevo postala, gotovo drevesa izmed vsih še živih čebelarjev ni z večo skrbljivostjo gojil, kakor Andrej Schmid.

Rojen je bil Andrej 25. februarja 1816 v Grünthal-u blizo Regensburg-a na Bavarskem od kat. starišev. Topli solnčni žarki premožnega, brezskrbnega življenja mu niso svetili; njegov oče je imel malo kmetijstvo, katero družini dostikrat ni potrebnega živeža dajalo; mnogokrat je manjkalo pri korunu soli! Prvi poduk v branji in pisanji je Andrej dobival v Irlbah-u od učitelja, kateri je oboje komaj za silo znal; desetletni deček je kmalo bolehnega učitelja nadomestoval, ter svoje součence brati in pisati učil. Rad je pri sveti maši stregel, učil se in uril v petji in celo tudi v orgljanji, z besedo, Andrej je bil gola pridnost in delavnost. Zarad nepremožnosti staršev je bil prisiljen, jim povsod pomagati; na polji, na podu in pri vsih kmetijskih opravilih. Koliko se je mogel bojevati in prositi, preden je bilo mogoče vikši šole obiskovati, si pri takih okolišinah vsaki lahko sam misli.

Čez osem let trudapolnega učenja je postal nadomestovalni pomočnik učiteljskega seminišča v Eichstädt-u. Tu se je prvič oženil s Karolino, ktera mu je dvoje še živečih otrok porodila. Julijo in Emo. 1849 je postal drugi seminiški učenik. Tri leta potem je umrla njegova prva žena, ter se je v drugič oženil. Leta 1853 je po zaukazu ministerstva slovečega Liebig-a o kemiji poslušal. L. 1867 je bil seminiški predstojnik imenovan.

Leta 1870 je Bavarska vlada pripoznala delavnost Schmid-a, ter nalašč še petega seminiškega učenika postavila, da bi Schmid več časa imel delati za povzdigo čebelarstva. Ravno iz tega vzroka mu je vlada dovolila, za leto se v pokoj podati in kakor ravno zvemo, v vedni pokoj, da bi za čebelarstvo več delati zamogel. Sploh moramo tu spoznati in povedati, da Bavarska vlada si povsod prizadeva, kakor nobena druga, čebelarstvo povzdigniti.

(Dalje prih.)

Iskrice.

„Kdor nima saj dvajset panjev s premakljivimi satovniki, naj se mu nika nič ne verjame.“ (ker nima zadostne skušnje) bar. Berlepš.

„Učite se najpred znanstvenega čebelarstva, če ne ostanete mojstri-skaze vse svoje življenje“ (ker nevednež ne zna primerljejev skušnje presoditi) bar. Berlepš.

Boljši malo panjev imeti, pa močnih, kakor veliko, pa slabih, (ker le močni dajo kaj dobička, slabi nikoli nič, ali še celo stroške.) Skušnja.

Družbeno naznanilo.

Kupec N. Švab v Altessingen, pošta Arnstein, je našel neko mazilo, katero pri čebelnem piku bolečino tolaži, in otekljino prežene. Po skušnjah se je neki mazilo potrdilo in ker ne velja več ko 7 kr., tedaj menda ne bo, kakor veči del, le vertoglavna dobičkarija.